

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 6. juni 2007
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-739-0670
Dok.: RAJ40674

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 11, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. maj 2007, vedrørende forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af initiativer, der kan sikre et tryggere natteliv (B 112).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 11 fra Folketingets Retsudvalg, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. maj 2007, vedrørende forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af initiativer, der kan sikre et tryggere natteliv (B 112):

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke erhverv og jobfunktioner, der er inkluderet i definitionen ”en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold” i straffeloven § 247, stk. 2.”

Svar:

Efter straffelovens § 247, stk. 2, kan straffen for overtrædelse af straffelovens §§ 244-246 om vold forhøjes med indtil det halve, når volden er begået over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold.

Bestemmelsen blev indsat i straffeloven ved lov nr. 366 af 18. maj 1994 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og offererstatningsloven.

I de almindelige bemærkninger til bestemmelsen er der om dens anvendelsesområde bl.a. anført følgende, jf. Folketingstidende 1993/94, tillæg A, spalte 1346-47:

”...kan der være grund til – ikke mindst som en præventiv foranstaltning – at øge straffen ved vold, der udøves over for personer, som f.eks. i kraft af deres erhverv løber en særlig risiko eller udfører særlige funktioner. Som eksempel kan nævnes, at hyrevognschauffører normalt er i den situation, at de modtager deres passagerer på alle døgnets tidspunkter og under forhold, hvor det kan være svært at bedømme risikoen herved. Hyrevognschaufføren er desuden normalt forpligtet til at køre kunden derhen, hvor denne ønsker, og er herunder ofte alene med kunden uden mulighed for at tilkalde hurtig hjælp. Tilsvarende kan nævnes, at privat sundhedspersonale, f.eks. læger, sygeplejersker o.lign., der kører vagtkørsel på alle døgnets tidspunkter og herunder medbringer medicin, kan være særligt udsat for overfald og i mange tilfælde uden mulighed for at vurdere risikoen eller på anden måde forebygge angreb. Endvidere vil personale ved f.eks. døgnåbne kiosker eller tankstationer – afhængig af karakteren af deres arbejde – kunne være omfattet.”

Det fremgår af trykt retspraksis, at bestemmelsen i straffelovens § 247, stk. 2, er anvendt i følgende tilfælde (UfR er anvendt som forkortelse for Ugeskrift for Retsvæsen):

- vold mod hyrevognschauffør, jf. Østre Landsrets dom af 11. maj 1995 optrykt i UfR 1995, side 706,
- vold mod fodboldkampkontrollør, jf. Østre Landsrets dom af 4. juni 1997 optrykt i UfR, side 1275
- vold mod Falckredder, jf. Østre Landsrets dom af 3. september 1997 optrykt i UfR 1997, side 1567,
- vold mod vagtmand i bowlingcenter, jf. Østre Landsrets dom af 6. oktober 1997 optrykt i UfR 1998, side 150,
- vold mod vagtlæge, jf. Vestre Landsrets dom af 15. december 1998 optrykt i UfR 1999, side 477,
- vold mod butikskontrollant, jf. Højesterets dom af 15. november 1999 optrykt i UfR 2000, side 339,
- vold mod inkassator, jf. Højesterets dom af 15. november 1999 optrykt i UfR 2000, side 340,
- vold mod dørmænd, jf. Østre Landsret dom af 26. februar 2001 optrykt i UfR 2001, side 1206,
- vold mod ansat i døgnkiosk, jf. Østre Landsrets dom af 6. maj 2003 optrykt i UfR 2003, side 565 og
- vold mod frivillig ulønnet vagtmand ved friluftskoncert, jf. Østre Landsrets dom af 14. marts 2005 optrykt i UfR 2005, side 1954.

Rigsadvokaten har endvidere oplyst, at der foreligger en utrykt landsretsdom, hvor bestemmelsen i straffelovens § 247, stk. 2, er anvendt i anledning af vold over for en restauratør.

Justitsministeriet er ikke bekendt med, at bestemmelsen i straffelovens § 247, stk. 2, er anvendt i tilfælde af vold mod andre end de ovenfor nævnte grupper af personer.